

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب رنجبران ایران

۰۵ می ۲۰۲۰

پیروز باد اول ماه مه

پیروز باد اول ماه مه روز همبستگی کارگران جهان

اول ماه مه روزی بس تاریخی برای کسانی است که به جهانی بدون استثمار انسان از انسان، بدون ستم و تبعیض و کره زمینی سبز و شکوفا دل بسته‌اند. اول ماه مه روزی است که نشانی از هفته خونین کارگران شیکاگو در سال ۱۸۸۶ دارد که برای محدود کردن کارروزانه به هشت ساعت دست به اعتصاب زدند. این بار کارگران شهر در یک صف و با پرچمی متحد راهی خیابان‌ها شدند. سرمایه داران نیروی پولیس را برای سرکوب آنان به میدان فرستادند. اما کارگران، زنان و مردان، از گرایش‌های مختلف سیاسی کارگری، بازو در بازو، زیر پرچم مشترک اتحادیه خود، به مارش ادامه دادند و در برابر نیروهای سرکوبگر مقاومت کردند. روز اول ماه مه برای انسان‌های مترقی جهان که توده‌ها را سازندگان تاریخ می‌دانند و با استثمار انسان از انسان و ستم و تبعیض موجود مخالفند، روز تاریخی و مبداء نوینی برای رهائی است. چون چنین روزی به نام طبقه‌ای ثبت شده که برای اولین بار در تاریخ آگاهانه پای به میدان مبارزه ای می گذارد که آزادی و رهائی خود را در گرو اضمحلال و محو دولت و ایجاد جامعه ای بی طبقه می داند و آشکارا اعلام می کند که با براندازی نظام سرمایه‌داری ماشین دولتی تابه حال ساخته شده را در هم می شکند و نظام نوینی را به دست اکثریت عظیم مردم و در خدمت آنها به وجود می آورد. این طبقه در برنامه‌اش نه تنها براندازی نظام مالکیت خصوصی بر ابزار تولید را اجراء می کند؛ بلکه در پی رفع هر گونه ستم می باشد و مبارزه برای رهائی زن را جزوی جدا ناپذیر از امر رهائی خود می داند و بر این گفته عمیقاً باور دارد که بدون شرکت زنان هیچ جنبش انقلابی نمی تواند به وجود آید چه رسد که به پیروزی هم نایل گردد.

روز اول ماه مه پرچمی است در دست هیچ بودگان. این پرچم عزم راسخ و همبستگی جهانی آنها را برای کسب حقوق اولیه خود، برای ایجاد جهانی بدون استثمار انسان از انسان و بدون ستم، تقویت می‌نماید. با بحران ساختاری عمومی سرمایه داری و فرماندگی حکومت‌های سرمایه‌داری در تدارک برای جلوگیری از کشتار جمعی و ویروس کرونا هر روز بیشتر برای اکثریت عظیم مردم گفته روزا لوگزامبورگ که سرمایه‌داری بشر را به لبه پرتگاه نابودی کشانده و تنها راه نجات سوسیالیسم است روشن می شود. این مسیر گلگون شده از خون میلیون‌ها رنجبر و زحمتکش زن و مرد، امروز دیگر به راه همگانی بشریت برای رهائی تبدیل شده است. جهان را دیگر نمی توان با دین و مذهب و خدعه و دروغ، در یک کلام، متافزیک اداره کرد. بلکه علم و دانش و راستی و همکاری احاد جامعه را طلب می کند. دیگر اصل اساسی اداره جامعه توسط توده‌ها که سازندگان تاریخند به شعار روز تبدیل شده است. طبقه کارگر به خاطر وجود

دشمنان طبقاتی پر قدرت حاکم، هنوز راه طولانی، سخت و پر پیچی و خمی را در رسیدن به اهدافش در پیش دارد. هیچ طبقه ای تا به حال به رضای خود صحنه را ترک نکرده است. هیچ حاکمی خرده نانی به رعایای خود نبخشیده مگر آن که در برابر مبارزات مردم مجبور شده عقب بنشیند تا در فرصت مناسب آنچه را از دست داده باز پس گیرد. در کشور ما تاریخ حکومت‌ها تاریخ سرکوب و ستم و غارت بوده و تا امروز هست. واعظان و منبر نشینان، نمایندگان سرمایه داری جهانی که دین و دموکراسی را تبلیغ می کنند ادامه دهندگان حاکمان پیشینند. بر ماست به عنوان کمونیست و سوسیالیست و هر گرایش دیگر چپی که داریم وظیفه اساسی خود را افشای همه جانبه رژیم جمهوری اسلامی قرار دهیم و اتحاد و سازماندهی اول ماه مه را در صفی مشترک با پرچمی سرخ و به نام اتحاد بزرگ و وسیعترین توده‌های رنجبر و زحمتکش برای براندازی رژیم جمهوری اسلامی به پیش بریم.

طبقه کارگرایان در این صد سال گذشته به نیروئی تعیین کننده‌ای در تعیین آینده و سرنوشت جامعه تبدیل شده است. این طبقه در این صد سال در مبارزه‌ای بس سخت تحت دیکتاتوری سلطنتی و شاهنشاهی و امروز تحت دیکتاتوری سرمایه داری اسلامی برای به دست آوردن حقوق خود جنگیده است. کمونیسم علمی بیش از صد سال است به ایران آمده و کمونیست‌ها در اندیشه و عمل نسل اندر نسل، تلاش کرده اند آن را با شرایط مشخص جامعه ایران تلفیق دهند و راهنمای مبارزاتی خود قرار دهند. از صفوف آنها رفقائی جان خود را از زن و مرد در مبارزه علیه دشمنان طبقاتی طبقه کارگر از دست داده‌اند و راهی را برای پیشرفت کنونی جنبش کارگری باز کرده‌اند. اما هنوز خود طبقه کارگر به ستون فقرات جنبش کمونیستی تبدیل نشده و هنوز تشکل‌های موجود؛ ترکیب طبقاتی‌شان تغییر اساسی نکرده است. درست به خاطر همین کمبود است که طبقه کارگر ایران با تمام صد سال مبارزه نستوه و پیگیر و دائمی امروز همراه تهیدستان میلیونی دیگر در خط زیر فقر زندگی می کند، از تشکل‌های کارگری مستقل خود و حتی از برگزاری مراسم روز جهانی خود در اول ماه مه، محروم است.

برنامه سیاسی طبقه کارگر ایران برای مقابله با دشمنان طبقاتی خود که تا دندان مسلح اند باید از مشی سیاسی عمومی بسیج و متحد کردن وسیعترین نیروهای کارگران و زحمتکشان پیروی کند. طبقه کارگر بدون توده‌های عظیم رنجبران – بدون کلیه جنبش‌های ضد رژیم سرمایه‌داری حاکم یعنی بدون یک جریان وسیع توده‌ئی که اکثریت عظیم مردم را در بر بگیرد، هرگز نخواهد توانست انقلابی را به پیروزی رساند.

امروزه رژیم جمهوری اسلامی به انتهای خطر رسیده است. جنایات و بی‌کفایتی این نظام به قدری در عمل برای توده‌های مردم به اثبات رسیده که با ضربه‌ای سازمان یافته، سقوطش حتمی و جنازه‌اش در خیابان‌ها افتاده است. متأسفانه بر اثر وجود دستگاه‌های امنیتی و سرکوب شدید هنوز توازن قواء در میدان‌های نبرد خیابانی به سود جبهه مردمی و فرودستان نچربیده است.

ما امسال همانند سال‌های پیشین در اول ماه مه پرچم سرخ این روز تاریخی را همراه کارگران سراسر جهان در اهتزاز نگه می داریم.

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی

مرگ بر امپریالیسم

زنده باد سوسیالیسم

حزب رنجبران ایران